

Kathryn Stockett: "Niceville" Karakter: xxxx

"Niceville" tre kvinder - to verdener - en historie

Det er *Kathryn Stocketts* debutroman skrevet 2009. Den foregår i sydstatene først i 1960-erne, lige efter den nye racelov er trådt i kraft. En racelov der forbyder adskillelse af hvide og sorte. Men systemet virker langt fra. Der fortælles om forholdet mellem de fattige sorte tjenestepiger og de rige hvide luksuskvinder, der for de flestes vedkommende kun tænker på, hvordan håret sidder, og hvornår de igen skal til en betydelig fest, hvor de kan vise deres nye kjoler og profilere sig i det finere borgerskab. Mændene hører vi ikke meget om. Derhjemme passer negerpigerne huset, laver maden og allervigtigst er reservemor for børnene, der elsker de varme negerpiger, og forgæves higer efter deres mødres kærlighed.

Vi følger negerkvinden Aibileen. Faren Clyde forlod hjemmet, og Aibileen mistede sin 24-årige søn Treelore i en arbejdsulykke. Hun tjener hos den 23-årige Elizabeth Leefolt og Raleigh Leefolt, de har en nyfødt datter Mae Mobley, der elsker Aibileen.

Elizabeth Leefolt spiller bridge med fine hvide damer. Her er Hilly Holbrock, smukkere udenpå end indeni, en ren *"bandit"* overfor de sorte, hun forklarer Elizabeth Leefolt, hvor farligt det er at gå på samme toilet som de sorte, de er nemlig snavsede og spreder sygdomme. Elizabeth Leefolt får derfor etableret et toilet udenfor i garagen. Og hun fortæller Aibileen, at hun fremover ikke må bruge familiens toilet, og hvor dejligt det er for hende at have sit eget toilet. Der opstår dog et problem, da Aibileen skal lære Mae Mobley at gå på toilet, tør hun ikke gå på familiens toilet, så øvelsen foregår på garagetoliet. Da Mae Mobley får lært denne funktion i livet, vil hun ikke ind på familiens toilet. Da Elizabeth Leefolt, der overhovedet ikke interesserer sig for sin datter, opdager dette, skælder hun datteren ud og siger, at negre er snavsede og spreder sygdomme. Noget der naturligvis sårer Aibileen. Hun giver efterfølgende Mae to pakker med gaver pakket i henholdsvis brunt og hvidt papir, for dermed at fortælle Mae, at det ikke er indpakningen, men indholdet der betyder noget.

Miss Eugenio Skeeter, er med i bridgegruppen, men hun adskiller sig fra de øvrige fine hvide damer. Hun holder lav profil over for sine veninder, for hun oplever de hvides behandling af negrene som en skændsel. Hun får fat i en bog, der fortæller reglerne om, hvad de sorte ikke må. De har deres egne biblioteker, deres eget køleskab, prøverum i forretninger osv. Denne bog ser Hilly sit snit til at stjæle. Skeeter bliver dermed til en vis grad afsløret, i hvert fald udelukkes hun herefter af bridgeklubben og det fine selskab. Et billede på forholdet mellem Hilly og Skeeter:

"En dør af is så tyk, at det vil tage 100 Mississippisomre at smelte den."

Skeeter er sekretær i nyhedsbrevet for de hvide. Her har Miss Hilly skrevet en artikel, netop om det farlige ved at gå på det samme toilet som sine sorte tjenestefolk. Efterfølgende har hun en annonce med opfordring til at aflevere gamle frakker på hendes adresse foran huset. Indtægterne for salg af frakkerne skal gå til børn i Afrika.

Beklageligvis, eller måske var det bevist, har Skeeter i annoncen brugt ordet toiletter i stedet for frakker. Resultatet blev, at der i løbet af weekenden var stillet tre dusin brugte toiletter på Hillys græsplæne, til stor morskab for kvarterets beboere. Men Hilly var rasende.

Efter at have gået på universitetet oplevede Skeeter, da hun kom hjem til bomuldsfarmen, at hendes elskede barnepige Constantine var rejst, men hun kunne ikke få at vide hvorfor og hvorhen Constantine var rejst.

Pudsigt er det, at hver gang en hvid omtales i bogen, så hedder det fx Miss Hilly Holbrock, men er det en sort, er det blot fx Aibileen.

Skeeter får job som journalist på en avis. Her får hun ideen at skrive en bog om de uhyrligheder, der foregår overfor de sorte. De sortes syn på de hvide og omvendt. Men hun skal tættere på, derfor opsøger hun Aibileen, der aldrig tidligere har haft besøg af en hvid i sit hjem. Aibileen indvilger i at medvirke til at skrive bogen, trods den risiko der medfølger, nemlig at blive smidt på porten, hvis det opdages. Så hele processen skal foregå i stor hemmelighed.

Skeeter og Aibileen får et fint samarbejde. De beslutter, at flere negerkvinden skal involveres i arbejdet. Hver enkelt skal skrive et kapitel i bogen om egne oplevelser på sjæl og krop. Den første de kontakter, er Aibileens veninde Minny, der tjener hos Celia Rae Foote. Da Minny arbejdede for Hilly var hun så uheldig at slå et glas i stykker, husfruen trak straks 10 \$ fra Minnys løn. Senere opdager Minny, at samme glas kan købes i forretningerne for 3 \$. Hun blev til sidst beskyldt for at stjæle og blev sagt op, og kom derefter til Celia. Efterhånden er der 11 håndplukkede kvinder, der har indvilliget i at skrive et kapitel i bogen.

Ved en velgørenhedsfest, også til fordel for børn i Afrika, blev der holdt auktion over forskellige gaver og effekter. En af de attraktive gaver er Minnys berømte tærte, den køber Hillys mor, og den lidt digre Hilly smovser straks to stykker tærte. Celia optræder ved festen i særdeles upassende lyserødt tøj, der leder tankerne hen på en ludder. Hun griber Hilly i armen, med det resultat, at ærmet går af. Hilly bliver rasende og kræver Celia for 200 \$ til foreningen.

Efter mange overvejelser udkommer bogen, trykt i 5.000 eksemplarer, ikke meget i USA. Det giver et honorar på 61,5 \$ til hver af de medvirkende. Bogen vises ikke den store interesse. Men i kirken er der budt til møde, her hædres Aibileen for initiativet, men meget diskret for alle ved, de bevæger sig i et minefelt.

Men så sker der det, at bogen bliver anmeldt på tv, her advarer en af de fornemme fruer mod at købe bogen, og det er jo den allerbedste reklame, de kan få. Bogen blev straks udsolgt overalt, og et nyt oplag blev trykt. Og det er ikke mindst de hvide, der elsker at smovse i andres skandaler. Skønt samtlige navne i bogen er pseudonymer, kommer det alligevel frem, hvem personerne er. Her afsløres det endeligt, at Minnas kage som Hilly havde nydt et par solide stykker af, var iblandet lort. Det var en hævn på Hillys uforskammetheder over for de tjenestepiger der havde været i hendes tjeneste.